ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑΝ

ΚΑΙ ΒΙΟΧΗΜΙΚΩΣ ΗΔΗ ΔΙΑΠΙΣΤΟΥΤΑΙ Η ΣΧΕΣΙΣ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

ΤΟΡΟΝΤΟ.— 'Ομὰς Καναδῶν ἰατρῶν ἀνεκάλυψε τὴν πρώτην βιομηχανικὴν σχέσιν μεταξὺ καπνίσματος καὶ καρκίνου. Μέχρι τοῦδε, αἱ ἐνδείξεις περὶ σχέσεως καπνίσματος καὶ καρκίνου (οἱασδήποτε μορφῆς) προήρχοντο ἀπὸ στατιστικά, ἀποκλειστικῶς, στοιχεῖα. Ἤδη, διαπιστοῦται καὶ βιοχημικῶς ἡ σχέσις, εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ εἰς τὸν καρκίνον τῆς οὐροδόχου κύστεως. 'Ο ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁμάδος δρ Οὐίλλιαμ Κέρ, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τορόντο, εἰς ἀνακοίνωσίν του πρὸς τὴν 'Ακαδημίαν 'Ιατρικῆς τοῦ Τορόντο, ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ 1962 ἀπέθανον 24.519 Καναδοὶ ἐκ καρκίνου (τὸ 17,1% τῶν θανάτων), 1.226 δὲ ἐξ αὐτῶν ἐκ καρκίνου τῆς κύστεως ἠμπορεῖ νὰ προκληθῇ διὰ τῆς ἐπαφῆς μὲ ὡρισμένας χημικὰς οὐσίας τῶν οὔρων. Τὸ κάπνισμα δὲν εἰσάγει αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ καρκινογόνους οὐσίας εἰς τὸ σῶμα, ἀλλὰ δημιουργεῖ συνθήκας καταλλήλους διὰ τὴν παραγωγὴν παρομοίων οὐσιῶν ἀπὸ τὸν ὀργανισμόν. Κατὰ τὰ πειράματα, τὸ κάπνισμα προεκάλεσε τὴν δημιουργίαν, εἰς τὰ οὖρα ἐξ ἀπὸ τοὺς ἐξεταζομένους, τῆς καρκινογόνου οὐσίας ὀρθοαμινοφαινόλης. Ὅταν τὰ ἐξ ἄτομα διέκοψαν τὸ κάπνισμα ἡ ὀρθοαμινοφαινόλη εἰς τὰ οὖρα ἐμειώθη, ηὐξήθη δὲ πάλιν ὅταν ἐπανήρχισαν νὰ καπνίζουν. 'Η ὁμὰς Κέρ πιστεύει ὅτι τὸ κάπνισμα δυσχεραίνει ἕνα μέρος τοῦ μεταβολισμοῦ, παρεμποδίζει τὴν φυσιολογικὴν διάσπασιν ὡρισμένων ἀβλαβῶν χημικῶν οὐσιῶν καὶ ὁδηγεῖ εἰς τὴν συσσώρευσιν τῶν καρκινογόνων.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
κ. Γ. ΜΑΥΡΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κεφάλαιον κινήσεως, αἱ ὁποῖαι εἰς πλείστας περιπτώσεις ἔχουν ὁδηγήσει εἰς ὑπερδανεισμόν. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς σημαντικὸν βαθμὸν εἰς τὴν ἀκολουθηθεῖσαν πολιτικὴν πιστοδοτήσεως τοῦ ἐμπορίου ἀπέναντι τῆς βιομηχανίας. Μὲ τὴν ταχεῖαν ἐπέκτασιν ὅμως τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς οἰκονομίας πιστωτικῶν μέσων ἔχει καταστῇ ἀμφίβολον ἂν ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἀποδίδῃ πλέον τὰ ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὴν ἀποφυγὴν πιστωτικῶν διαρροῶν. Παραλλήλως, ἔχει δημιουργήσει σοβαρὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα χρήζουν συστηματικῆς ἀντιμετωπίσεως.

Ἐν πρώτοις, ἡ ὑπὸ τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων παροχὴ πιστωτικῶν εὐκολιῶν, ἀποτελεῖ πλέον βασικὸν μέσον προωθήσεως τῶν πωλήσεων καὶ τείνει νὰ διαστρέψῃ τὰς συνθήκας τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, καθ' ὃ μέτρον μειώνει τὴν σημασίαν τῶν τιμῶν καὶ τῆς ποιότητος ὡς κυρίων προσδιοριστικῶν παραγόντων τῆς ἀνταγωνιστικῆς θέσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

Πέραν τούτου, ἡ ἀκολουθηθεῖσα μέχρι τοῦδε πολιτικὴ ἔχει ὁδηγήσει εἰς περιορισμὸν τῆς ρευστότητος τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ εἰς αἴσθητὴν μείωσιν τῆς ταχύτητος κυκλοφορίας τῶν ἀπασχολουμένων κεφαλαίων, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν αὔξουσαν ἐξάρτησίν των ἐκ τοῦ πιστωτικοῦ συστήματος.

Ἀποτελεῖ βεβαίως, πρωταρχικὴν ὑποχρέωσιν τῶν τραπεζῶν νὰ μεριμνοῦν διὰ τὴν πιστωτικὴν ἐξυγίανσιν τῶν ὑπ' αὐτῶν χρηματοδοτουμένων ἐπιχειρήσεων. Τοῦτο συνιστᾶ βασικὴν ἀρχὴν τῆς πολιτικῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία φέρει καὶ τὸ κύριον βάρος τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς βιομηχανίας. Ἤδη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα συγκεντρώνει τὰς προσπαθείας της πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, μὲ σκοπὸν τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κεφαλαιακῆς συγκροτήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὴν ἀπελευθέρωσίν των ἀπὸ τὸν φαῦλον κύκλον τῆς διαρκοῦς διευρύνσεως καὶ ἐπιμηκύνσεως τῶν προθεσμιῶν τῶν χορηγουμένων πιστώσεων.

Ἡ διάρθρωσις τῶν ἐπιτοκίων

Ἕτερον θέμα, προκύπτον ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πιστωτικῶν κανόνων, τὸ ὁποῖον πρέπει ἐπίσης νὰ ἀντιμετωπισθῇ διὰ νὰ κατασφαλισθῇ περαιτέρω ἡ εὔρυθμος λειτουργία τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος, εἶναι καὶ ἡ διάρθρωσις τῶν ἐπιτοκίων. Ἡ ἀκολουθηθεῖσα μέχρι σήμερον πολιτική, συνίστατο εἰς αἰσθητὸν διαφορισμὸν τῶν ἐπιτοκίων ὑπὲρ ὡρισμένων εὐνοουμένων κατηγοριῶν χορηγήσεων.

Εἰς ὅσας περιπτώσεις θεωρεῖται σκόπιμος καὶ ἀναγκαία ἡ ἐπιδότησις τῶν ἐπιτοκίων αὕτη δύναται νὰ συνεχισθῇ, ἀλλὰ δι' ἄλλων μεθόδων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπηρεάζουν τὴν κατὰ τὴν ὀρθόδοξον τραπεζικὴν πρακτικὴν διαμόρφωσιν τῶν ὅρων δανεισμοῦ.

Μεγάλην σημασίαν ἔχουν καὶ αἱ μέθοδοι ἀσκήσεως τῆς μακροπροθέσμου πίστεως διὰ τὴν χρηματοδότησιν παγίων ἐγκαταστάσεων, τόσον διὰ τὴν εὐελιξίαν τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος, ὅσον καὶ διὰ τὴν συμβολήν του εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Αἱ ἐμπορικαὶ τράπεζαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐχρησιμοποίουν ἀνέκαθεν μέρος τῶν διαθεσίμων των πρὸς χρηματοδότησιν ἐπενδύσεων, ἤδη δὲ ἡ ἔκτασις τὴν ὁποίαν ἔλαβεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ φαινόμενον εἶναι σημαντική.

Ὑπὸ τὰς συγχρόνους συνθήκας εἶναι ἀπαραίτητον ἡ μακροπρόθεσμος πίστις νὰ ἀσκῆται μὲ γνώμονα ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἐκτίμησιν τῶν δυνατοτήτων ἀναπτύξεως τῆς δανειοδοτουμένης ἐπιχειρήσεως, εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ ἐγχωρίου, ἀλλὰ καὶ τοῦ διεθνοῦς ἀνταγωνισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὴν προσαρμογὴν τῆς κεφαλαιακῆς των συγκροτήσεως πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀναπτυσσομένης δραστηριότητός των. Ἡ ἐφαρμογὴ εἰς τὴν πράξιν τῶν ἀρχῶν αὐτῶν ἀποτελεῖ βασικὴν κατευθυντήριον γραμμὴν τῆς διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Εἰς τὸν τομέα τῆς μακροπροθέσμου πίστεως συνετελέσθη κατὰ τὸ 1964 καὶ μία σημαντικὴ διαρρηξις μεταβολή. Ἐπραγματοποιήθη ἡ συγχώνευσις τοῦ ΟΧΟΑ μετὰ τοῦ ΟΒΑ, ἱδρυθείσης τῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως. Ἡ Τράπεζα αὕτη προορίζεται, συμφώνως πρὸς τὰς ἐξαγγελίας τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἀναπτύξῃ δημιουργικὴν δραστηριότητα διὰ τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως πρὸς δύο κυρίως κατευθύνσεις: Πρῶτον, πρὸς τὴν ἐπέκτασιν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κράτους, τῆς βιομηχανικῆς ὑποδομῆς, καὶ δεύτερον, πρὸς τὴν ἀνάληψιν τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους αἱ ἄλλαι τράπεζαι, ἐμπορικαὶ ἢ ἐπενδύσεων δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβουν. Διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς δραστηριότητός της πρὸς τὰς κατευθύνσεις αὐτάς, ἡ Ἑλληνικὴ Τράπεζα Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως θὰ ἀποτελέσῃ οὐσιώδες συμπλήρωμα τοῦ πιστωτικοῦ συστήματος καὶ σημαντικὸν παράγοντα εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς μακροπροθέσμου πίστεως ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως

Εἰς τὴν διαμόρφωσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀπαιτουμένων νέων μεθόδων χρηματοδοτήσεως τῶν ἐπενδύσεων ἀποβλέπει καὶ ἡ δραστηριότης τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (ΕΤΕΒΑ), ἡ ὁποία ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀναπτύσσῃ δραστηριότητα, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι συντάμως ἡ παρουσία της θὰ γίνῃ αἰσθητὴ εἰς τὸ πιστωτικόν μας σύστημα.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἐπενδύσεων ἤρχισε τὰς ἐργασίας της, τυπικῶς μὲν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους, οὐσιαστικῶς ὅμως κατὰ τὸ δεύτερον ἐξάμηνον αὐτοῦ.

Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἡ διοίκησις τῆς νέας Τραπέζης ἐχάραξε τὴν ἤδη γνωστὴν βασικὴν της πολιτικήν, ἡ ὁποία σκοπὸν ἔχει νὰ διοχετεύσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, ὑπὸ τὴν κατάλληλον ἑκάστοτε μορφήν, τὰ ἀναγκαιοῦντα κεφάλαια, προερχόμενα ἐκ τοῦ ἀποταμιευτικοῦ κοινοῦ τῆς χώρας καὶ ἐκ τῆς διεθνοῦς κεφαλαιαγορᾶς. Ἐπιδιώκεται, παραλλήλως, ἡ συνεργασία ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ τεχνικῶν, ὀργανωτικῶν, ἐμπορικῶν κλπ. προβλημάτων, μὲ σκοπὸν τῆς ἀξιοποιήσεως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπιχειρηματιῶν τῆς πείρας καὶ τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς βιομηχανίας.

Εἰδικὰ προβλήματα

Πέραν τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν πιστωτικῶν κανόνων καὶ τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῆς μακροπροθέσμου πίστεως ταχείας ἀντιμετωπίσεως χρήζουν τὰ προβλήματα τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν μικρῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ πιστώσει πωλήσεων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ κάλυψις τῶν χρηματοδοτικῶν ἀναγκῶν τῶν μικρῶν ἰδίως ἐπιχειρήσεων παρουσιάζει σημαντικὰς δυσχερείας, κυρίως λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ἐπαρκῶν ἀσφαλειῶν καὶ τῆς ἀδυναμίας τῶν Τραπεζῶν ὅπως ἐκτιμήσουν τὰς προσωπικὰς ἐξελίξεις καὶ τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας μιᾶς ἑκάστης τῶν αἰτουμένων χρηματοδότησιν μικρῶν μονάδων. Ἀνάλογα προβλήματα ἔχουν ἀντιμετωπισθῆ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τῆς παροχῆς ἐγγυήσεων εἴτε ὑπὲρ κρατικῶν ὀργανισμῶν εἴτε ὑπὸ ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν ἀμοιβαίας ἀσφαλίσεως μὲ συνεταιριστικὴν μορφήν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα μελετᾶ ἤδη μετὰ προσοχῆς τὰ συστήματα αὐτὰ καὶ ἐξετάζει τὴν δυνατότητα ἐφαρμογῆς των καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ κατάλληλον μορφήν. Ἐξ ἄλλου, μία ἔρευνα διὰ τὰ προβλήματα ἀναπτύξεως τῶν μικρῶν καὶ τῶν μέσων ἐπιχειρήσεων διεξάγεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Τὸ ἕτερον πρόβλημα, τὸ ὁποῖον χρήζει ἐνδοχομένως εἰδικῆς ἀντιμετωπίσεως εἶναι χρηματοδότησις πωλήσεων ἀγαθῶν διαρκείας πρὸς τοὺς τελικοὺς καταναλωτάς, αἱ ὁποῖαι ἔχουν προσλάβει καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα σημαντικὰς διαστάσεις.

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς κεφαλαιαγορᾶς

Ἡ ἀνάγκη λήψεως συνόλου μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κεφαλαιαγορᾶς ἔχει καταστῇ τελευταίως ἐντονώτερον αἰσθητή. Ἐν πρώτοις, διότι —ὡς καὶ προηγουμένως ἀνεφέρθη— ἡ ἔκτασις τῆς μετατροπῆς βραχυπροθέσμων καταθέσεων εἰς μεσοπροθέσμους τοποθετήσεις μέσῳ τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος εἶναι ἰδιαιτέρως σημαντική. Ἀλλὰ ἐπίσης καὶ διότι εἶναι βασικὴς ἀναγκαία ἡ βελτίωσις τῆς κεφαλαιακῆς συγκροτήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὑφίστανται ἤδη αἱ βασικαὶ προϋποθέσεις σημαντικῆς αὐξήσεως τῆς προσφορᾶς κεφαλαίων πρὸς τὴν κεφαλαιαγοράν. Τοῦτο βασίζεται εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὁμολογιακῶν ἐκδόσεων τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ΔΕΗ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι προσέφυγον εἰς τὴν κεφαλαιαγοράν.

Τὰ προβλήματα, βεβαίως, τὰ ὁποῖα θέτει ἡ ἀνάπτυξις τῆς κεφαλαιαγορᾶς εἶναι πολλὰ καὶ πολύπλοκα καὶ ἀπαιτοῦν προσεκτικοὺς χειρισμοὺς διὰ τὴν ἐπίλυσίν των. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνδελεχοῦς μελέτης τῶν προβλημάτων καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῶν πλέον καταλλήλων μέσων ἀντιμετωπίσεώς των ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἐπενδύσεων Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως ἀνέλαβον τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ζητήσουν τὴν συνδρομὴν μιᾶς διεθνῶς ἀνεγνωρισμένης αὐθεντίας περὶ τὰ θέματα ταῦτα τοῦ κ. Maurice Schlogel, ἀναπληρωτοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Credit Lyonnais. Τὸ τελικὸν κείμενον τῆς μελέτης αὐτῆς ἀναμένεται ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἑβδομάδων καὶ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, μαζὶ μὲ τὰς εἰσηγήσεις τῆς διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Κατευθύνσεις ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς Τραπέζης

Ἀφ' ἧς ἡ σημερινὴ Διοίκησις ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της, ἐπεσήμανε τὴν ἀνάγκην τοῦ προσανατολισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἀπὸ τὰ στενὰ ἐθνικὰ εἰς τὰ εὐρύτερα πλαίσια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας.

Ὁ ρόλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπαθείας αὐτῆς εἶναι οὐσιώδης καὶ ἔγκειται εἰς τὴν ὑποβοήθησιν τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν βιομηχανικῶν ἰδίᾳ ἐπιχειρήσεων. Πρὸς τοῦτο, ὅμως, ἀπαιτοῦνται, σύντονοι προσπάθειαι διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ μηχανισμοῦ αὐτῆς ταύτης τῆς Τραπέζης.

Ὡς ἓν ἐκ τῶν μεγάλων τραπεζικῶν ἱδρυμάτων τῆς Εὐρώπης, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἶναι ἀνάγκη νὰ παρακολουθῇ συνεχῶς τὰς ἐξελίξεις τῆς τραπεζικῆς τεχνικῆς, μὲ σκοπὸν τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητός της, τὴν μείωσιν τοῦ κόστους τοῦ χρήματος καὶ τὴν συνεχῆ βελτίωσιν τῶν παρεχομένων ὑπ' αὐτῆς ὑπηρεσιῶν.

Βασικὴν ἀρχὴν τῆς πολιτικῆς τῆς Διοικήσεως ἀποτελεῖ ἡ ἀνταπόκρισις τῆς Τραπέζης εἰς τὰς ὁσημέραι αὐξανομένας ἐργασίας, διὰ τῆς βελτιώσεως κυρίως τῆς ἀποδόσεως τοῦ προσωπικοῦ της καὶ τῆς ἐξυψώσεως τῆς στάθμης του.

Ἑτέρα βασικὴ κατεύθυνσις τῶν προσπαθειῶν τῆς Διοικήσεως εἶναι ἡ ἀνάπτυξιν δυναμικῆς ἐμπορικῆς ὀργανώσεως. Αἱ τράπεζαι πωλοῦν ὑπηρεσίας διαφόρου μορφῆς, διὰ τὰς τραπεζικὰς δὲ ἐργασίας ὑπάρχει εἰδικὴ τεχνικὴ πωλήσεων, προσηρμοσμένη πρὸς τὰς συνθήκας καὶ ἀντιλήψεις τῆς πελατείας.

Κύριοι Μέτοχοι,

Εἰσήλθομεν ἤδη ἀπὸ τοῦ 1964 εἰς μίαν φάσιν σημαντικῆς ἐπιταχύνσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ 1964 εἶναι σημαντικά. Ἡ ἐπιδειχθεῖσα ἱκανότης τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας νὰ ἀντεπεξέρχεται εἰς τὴν αὐξανομένην ζήτησιν, ἡ αὔξησις τῶν ἀποδόσεων εἰς τὸν ἀγροτικὸν τομέα καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ νομισματικοῦ καὶ πιστωτικοῦ μας συστήματος δικαιολογοῦν πᾶσαν αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν διατήρησιν ὑψηλῶν ρυθμῶν οἰκονομικῆς προόδου διὰ τὸ μέλλον. Ἀκριβῶς δὲ διὰ τὴν κατασφάλισιν τῶν προοπτικῶν αὐτῶν εἶναι οὐσιώδες νὰ ἀντιμετωπισθοῦν καὶ αἱ ἀδύνατοι πλευραὶ τῶν ἐξελίξεων τὰς ὁποίας ἐπεσημάναμεν. Ἐφ' ὅσον καὶ τοῦτο συμβῇ — καὶ ἔχομεν κάθε λόγον νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ προσανατολίζεται πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν — εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δύναται νὰ προβλέπῃ μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὸ οἰκονομικόν του μέλλον.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ λόγῳ τῆς ἱστορίας της καὶ λόγῳ τῆς συνθέσεως τοῦ μετοχικοῦ της κεφαλαίου κατηύθυνε πάντοτε τὴν δραστηριότητά της εἰς ἐνίσχυσιν τῶν προσπαθειῶν τοῦ Κράτους διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν πρόοδον τοῦ Ἔθνους. Συνεπῆς πρὸς τὴν παράδοσιν αὐτήν, θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ συμβάλῃ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν κυρίων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς καὶ εἰς τὴν παγίωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ μέλλοντος τῆς χώρας.

Ἀνάλυσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης

Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης ἐν γένει παρουσίασαν κατὰ τὸ ὑπὸ ἀνασκόπησιν ἔτος αὔξησιν, ἀντικατοπτριζομένην τόσον εἰς τὸ γενικὸν σύνολον τοῦ Ἰσολογισμοῦ ὅσον καὶ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως. Ἡ ἐξέλιξις τῶν κυριωτέρων λογαριασμῶν ἦτο ἡ ἀκόλουθος:

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ: Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1964 αἱ πάσης φύσεως καταθέσεις εἰς τὴν Τράπεζαν εἶχον ἀνέλθει εἰς δρχ. 21.015 ἑκατομμύρια. Ἡ αὔξησίς των ἔναντι τοῦ προηγουμένου ἔτους ἀντεπροσώπευε ποσὸν δρχ. 1.823 ἑκατ., ἤτοι 9,5%, ἐνῷ ἡ κατὰ τὸ 1963 σημειωθεῖσα ἀντίστοιχος αὔξησις ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 3.784 ἑκατ., ἤτοι 24,6%.

Ἡ συνεχισθεῖσα, ἐξ ἄλλου, συγκέντρωσις σημαντικοῦ μέρους τῶν νέων καταθέσεων εἰς τὴν ἡμετέραν Τράπεζαν ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὴν νὰ διατηρήσῃ ἀμείωτο τὴν θέσιν της μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν τῆς χώρας. Τὸ ποσοστὸν πράγματι, τῆς συμμετοχῆς της εἰς τὸ σύνολον τῶν καταθέσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς Τραπέζας παρέμεινεν ἀμετάβλητον, ἤτοι 62,1%.

Ἀξιοσημείωτος ὑπῆρξε καὶ πάλιν ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν γένει καταθετῶν ἐσωτερικοῦ, οἱ ὁποῖοι προσεγγίζουν ἤδη τὰς 800.000. Ἐντὸς τοῦ 1964 ἠνοίχθησαν 83.000 νέαι μερίδες, ἐκ τῶν ὁποίων 66.000 λογαριασμοὶ ταμιευτηρίου, ἔναντι 98.000 κατὰ τὸ 1963 μὲ 75.000 καταθέτας ταμιευτηρίου.

Χορηγήσεις

Τὸ σύνολον τῶν χορηγήσεων τῆς Τραπέζης ἀνήρχετο τὴν 31.12.1964 εἰς δρχ. 17.964 ἑκατ. ἔναντι δρχ. 16.154 ἑκατ. κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1963. Κατὰ συνέπειαν, ἐσημειώθη αὔξησις τῶν χορηγήσεων κατὰ δρχ. 1.810 ἑκατ. ἢ 11,2%, ἔναντι δρχ. 3.532 ἑκατ. ἢ 28,0%, κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος.

Αἱ ἀνάγκαι τῆς Τραπέζης εἰς κεφάλαια πρὸς κάλυψιν τῆς ηὐξημένης ζητήσεως πιστώσεων ἀντιμετωπίσθησαν τόσον ἐκ τῆς ἀναφερθείσης αὐξήσεως τῶν καταθέσεων ὅσον καὶ δι' εὐρυτέρας προσφυγῆς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ μέγιστον μέρος τῆς αὐξήσεως τῶν χορηγήσεών μας, ἤτοι σχεδὸν τὰ τρία τέταρτα, περιῆλθεν εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν βιοτεχνίαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς τὸ ἐμπόριον, πλὴν ποσοῦ δρχ. 20 ἑκατ., τὸ ὁποῖον ἐχορηγήθη εἰς διαφόρους ὀργανισμοὺς κοινῆς ὠφελείας, εἰς συγκοινωνιακὰς ἐπιχειρήσεις κ.ἄ.

Καὶ ἀπὸ ἀπόψεως χορηγήσεων, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διετήρησε — καὶ ἐβελτίωσε μάλιστα κατά τι— τὴν θέσιν της μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν ἔναντι τοῦ προηγουμένου ἔτους. Συγκεκριμένως τὸ ποσοστὸν συμετοχῆς της εἰς τὸ σύνολον τῶν χορηγήσεων ἀνήρχετο τὴν 31.12.1964 εἰς 69,7% ἔναντι 68,9% κατὰ τὴν ἀντίστοιχον ἡμερομηνίαν τοῦ 1963.

Ἀποτελέσματα χρήσεως

Αἱ ἀκαθάριστοι ὠφέλειαι τῆς Τραπέζης, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν χρεωστικῶν τόκων, ἀνῆλθον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰς δρχ. 1.167 ἑκατ. ἔναντι δρχ. 1.009 ἑκατ. κατὰ τὸ 1963. Ἡ κατὰ 16% περίπου αὔξησίς των ἀντικατοπτρίζει τὴν οὐσιώδη διεύρυνσιν τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἀντιστοίχως, ηὐξήθησαν τὰ ἔξοδα διαχειρίσεως τῆς Τραπέζης ἀπὸ δρχ. 661 ἑκατ. εἰς δρχ. 761 ἑκατ. μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1963 καὶ 1964.

Αὔξησιν ἐμφανίζουν αἱ ἀποσβέσεις καὶ προσωπικοῦ κατὰ 61,4 ἑκατ. δρχ., αἱ εἰσφοραὶ εἰς τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὸν ΙΚΑ κατὰ 26,8 ἑκατ., τὰ γενικὰ ἔξοδα κατὰ 4,5 ἑκατ. εἰς δρχ. 761 ἑκατ. ἐν οἷς ἐν γένει κατὰ 14,6 ἑκατ., ἐξ οὗ αἱ ἀμοιβαὶ τρίτων παρέμειναν σχεδὸν ἀμετάβλητοι.

Παρὰ τὴν αὔξησιν ὅμως τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως ἐν γένει, ἡ ἐπιδόρυνσις τῶν ἀποδόσεων τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐμειώθη περαιτέρω. Ὅμως, τὸ ποσοστὸν τῆς ἐπιδόρυνσις κατῆλθε κάτω τοῦ 4%, ἐνῷ τὸ 4,2% τοῦ προηγουμένου ἔτους τοῦ 1963.

Καθαρὰ κέρδη

Τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς χρήσεως ἀνῆλθον εἰς δρχ. 399 ἑκατ. ἔναντι δρχ. 348 ἑκατ. τοῦ προηγουμένου ἔτους 1963.

Προσωπικὸν

Ἀποδίδουσα ὅλως ἰδιαίτερον σημασίαν εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα, ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἔλαβε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπόφασιν ὁρῶν μέτρων διὰ τὴν ἐπάρκειαν τοῦ Ἱδρύματος, τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συνταξιοδοτουμένου προσωπικοῦ, ὡς καὶ τὴν ἀνύψωσιν τῆς μορφωτικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς στάθμης τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ἵδρυμα.

Προσλήψεις

Ὁ συνεχῶς αὐξανόμενος ὄγκος τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ ἡ φυσιολογικὴ ἀποχώρησις ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων ἐδημιούργησαν τὴν ἐπείγουσαν ἀνάγκην πληρώσεως τῆς ἀριθμητικῆς διαμέως τοῦ προσωπικοῦ. Τοῦτο ἀπῃτεῖ συνειδητοποιηθῇ ἤδη ἐπὶ τῆς παρούσης ἡγουμένης Διοικήσεως, ὑπὸ τῆς ὁποίας εἶχον γίνει αἱ πρῶται σκευαστικαὶ ἐνέργειαι διὰ τὴν πρόσληψιν νέου προσωπικοῦ τὸς τοῦ 1964 προσελήφθησαν κατὰ τόπον δύο διαγωνισμῶν 710 νέοι ὑπάλληλοι εἰς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρες ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων. Διὰ τὴς αὐξήσεως τῆς δυναμικότητος τοῦ προσωπικοῦ καθίσταται δυνατὴ ἡ πραγματοποίησις ὁλοκληρωμένων ὡς πρὸς τὰς ἀμοιβὰς δι' ἐλαχίστας περιορισμὸν ἐργασίας ἡ ἀπόφασις καθιστερήσεων καὶ ἡ χορήγησις τῶν κανονικῶν ἀδειῶν μὲ ἀμοιβὴν ρυθμόν.

Μὲ πνεῦμα δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπιστικῆς κοινωνικῆς ἀντιλήψεως ἡ Τράπεζα ἐπέλυσε διάφορα οἰκονομικὰ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐφήρμοσε τὰς ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων. Ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τούτων προκύπτει ἡ βάρυνσις διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς τάξεως τῶν 70 ἑκατ. δραχμῶν.

Πέραν τούτων, διετέθη πιστωτικὸν δρχ. 30 ἑκατομ., διὰ τὴν συνέχισιν κατὰ τὸ 1964 τοῦ ἀτεκνικοῦ προγράμματος τοῦ προσωπικοῦ.

Θὰ ἐπεθύμουν ὅλως ἰδ